

[A. M. Hansen.]

et Medlem, valgt af Færøernes Lagting, i alt 69 Medlemmer, medens de resterende 136 danner Folketinget. Den nye Rigsdag tæller altsaa i alt 205 Medlemmer, hvilket er 20 færre end den nuværende.

Om den her foreslaaede Rigsdagsordning kaldes et Etkammersystem eller et Tokammersystem, tillægger jeg ikke meget Betydning, Forfatningen bliver ikke mindre demokratisk derved, der er her udelukkende Tale om en Arbejdsdeling; en tilsvarende Arbejdsdeling finder Sted baade i Norge, i Finland og i Island, der alle har Etkammersystem. Naar man vender sig saa stærkt imod Bestemmelserne om Rigstinget og den Ordning, at Rigsdagen snart har Karakter af Etkammer og snart af Tokammer, gør jeg opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Brorsen i sin Erklæring i Betænkningen af 20. Januar 1938, den findes paa Side 40 — jeg beder Formanden om Tilladelse til et kort Citat —, siger:

„I et tidligere Møde har jeg meddelt, at vi inden for Venstre principielt maa holde for, at Bevarelsen af Tokammersystemet i Rigets Grundlov vil være det heldigste ogsaa til i Fremtiden. Vi har bl. a. henvist til, at i Stater med Etkammersystem har man fundet det formaalstjenligt at dele Kammeret i to selvstændigt arbejdende Afdelinger; det er f. Eks. Tilfældet i Norge og Island.“

Her peger det ærede Medlem netop paa det formaalstjenlige i at dele Rigsdagen i to Afdelinger. Men det er netop det, der skal ske efter det foreliggende Forslag. Alligevel kritiserer det ærede Medlem nu paa det stærkeste denne Arbejdsdeling.

Jeg har ogsaa set, at der fra forskellige Side er fremsat Betæneligheder angaaende Karakteren af de Personer, de forskellige Partier vil opstille paa Landslister. Fra een Side siger man, at det vil blive Organisationsrepræsentanter og Repræsentanter for Erhvervene, der vil blive opstillet, saaledes at Resultatet vil blive et Slags Erhvervsting; fra anden Side hævdes det, at Partierne vil opstille deres gamle udtjente Rigsdagsmænd, saaledes at Resultatet skulde blive en Art Forsørgelsesanstalt. Begge Dele kan jo

ikke være rigtige, men som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen plejer at sige: Begge Dele kan være fejl, og det er de. Man maa ikke glemme, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa, at Listerne skal være offentliggjort i god Tid forud for Valget, og dette vil tvinge Partierne til at opstille Kvinder og Mænd, hvis Dygtighed og Alsidighed vil være almen anerkendt.

Alle disse Ængstelser, som bliver fremsat om dette nye, er det, som J. C. Christensen i sin Tid benævnte ved det rette Ord, idet han kaldte det „Bøhmænd“. Der er ingen Tvivl om, at disse Lister, som jo netop skal kundgøres forud for Valget af de respektive Partier, vil blive betragtet som et Led i deres Valgagitation. Der er ingen, der skal være ængstelig for, at de Personer, der bliver opstillet her, ikke vil være af bedste Kvalitet.

Stærk Kritik retter man ligeledes mod det Princip, som Bestemmelserne om de landslistevalgte bygger paa. Det er imidlertid ikke længere siden end den 16. Maj i Aar, at det ærede Medlem Hr. Krag paa en Venstregeneralforsamling udtalte følgende — jeg beder om Tilladelse til at citere —:

„Vi bør fastholde Muligheden for at kalde værdifulde saglige Kræfter, som ikke kan gennemgaa den agitatorisk politiske Skærsild, ind til det politiske Arbejde, eller sikre Bevarelsen i det politiske Arbejde af værdifulde Kræfter, som Forholdstalsvalgmaaden har slaaet ud. Skal vi have Etkammer med eller uden Deling i to Afdelinger, bør Kredsinddelingen under alle Omstændigheder ændres, saaledes at Kredsene i Vælgertal bliver nogenlunde lige store, uden at man dog helt bør tabe Hensynet til Befolkningstætheden af Syne.“

Denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Krag er næsten Ord til andet som et Program ikke alene for den Rigsdagsordning, som Bestemmelserne angaaende Rigstinget er Udtryk for, men det er endog et Program for det Valglovsforslag, som den højtærede Indenrigsminister nylig har fremsat her i Tinget.

Angaaende § 59 vil jeg gerne understrege, at Kravet om Indførelse af Folke-